

മഹാഭാരതകഥ.

ഒരു നിരൂപണം

കവിസർപ്പം, ഹിതകർമ്മം, ഹിതസംസ്കാരം, ധർമ്മം, ചൈതന്യം
വിശ്വാസം, വിശ്വാസം, വിശ്വാസം, വിശ്വാസം, വിശ്വാസം.

—കവിയർഗ്ഗീ, ഇ.-ഇ.

ക. അമ്മർ, അനാർദ്ദനകേരളം.

മഹാഭാരതകഥ.

ഒരു നിരൂപണം

കുറുപ്പൻ ജനാർദ്ദനാചാര്യൻ,
ഏഴുതിരുത്ത്.

പ്രസിദ്ധീകരണം:

കെ. കെ. തമ്പാൻ

കുറുപ്പൻ ജനാർദ്ദനാചാര്യൻ

അദ്ധ്യക്ഷനായ പ്രൊഫ. പ്രൊഫ.

സ്വന്തം പ്രസ്താവന.

—10:—

പരക്കെ സ്വസ്ഥതയോടെ ശരിയായി ഉണർവത്തക്കവണ്ണം എന്നുപോയെന്നുപോലെ ശ്രമിച്ചാൽ കരുതിക്കൊണ്ട് ഞാൻ എന്താണു മനസ്സാർക്കുമെന്നു പ്രവർത്തിച്ചു ലാഭപ്രതിക ബഹുമാനങ്ങൾ സ്വാഭതം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ആതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനുള്ള പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന മറ്റൊരു പുസ്തകമാണ് ഈ “മഹാമർത്ത്യകഥാ നിരൂപണം.”

എന്റെ മനസ്സാർക്കുതക്ക മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്താൻ ജനാർദ്ദനമെന്നൊരു ജനാർദ്ദന എന്നായിട്ടു ഈ പ്രബന്ധം “ആത്മരക്ഷാവിജ്ഞാനീ” ക്കിൽ തുടങ്ങിയായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നെന്ന് അപ്പോഴൊരു ഞാൻ വായിച്ചു കണ്ടുവരുവെ, ഇതിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വിശിഷ്ടങ്ങളായ ജീവിതതത്വങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിനെ ആകർഷിക്കയാൽ എനിക്കുണ്ടായ ആഗ്രഹപ്രകാരമാണ് ഇതിനെ ഇങ്ങനെ പ്രത്യേകം പുസ്തകമാക്കി വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

സ്വതന്ത്രതയും വിശിഷ്ടങ്ങളായ ആശയങ്ങളാൽ പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു ഉത്തമഗ്രന്ഥം ഇതാ മലയാളത്തിലേക്ക് സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

പുലാപ്പാറ
 മർവ്വൻ, ഇലാ, മധ്യ.

കെ. സി. ശങ്കരൻനമ്പ്യാർ.

മിഖ പുതിയ ചുണ്ടുകൾക്കു വേണ്ടി

കുറേപോലെ അംഗങ്ങളും	൦	൪	൦
ഈശ്വരവേഷ്ണാവനിഷത്	൦	൪	൦
കുറേ ചലൻ	൦	൪	൦
വിജയകരമണ്ഡം	൦	൪	൦
മഹാമഹാമഹാമഹാ	൦	൪	൦
ചക്ഷുസ്സേതം, സർവ്വവ്യാപ്തം	൦	൪	൦
മാഗീകമി, വഞ്ചിപ്പാട്ട്	൦	൦	൩
ഭവാനന്തി, പട്ടാഭി	൦	൦	൦

കെ. കെ. തമ്പാൻ

പുരസ്കാരം

കുറേപോലും.

മഹാഭാരതകഥ

ഒരു നിരൂപണം.

ഗുണദോഷങ്ങൾ.

കത്തിൽ ഗുണദോഷമന്ത്രമായിട്ടല്ലാതെ നാ
തൊന്നും തന്നെയില്ല. കേവലം ഗുണപൂർണ്ണമാ
യിട്ടോ, കേവലം ദോഷപൂർണ്ണമായിട്ടോ എന്തെങ്കി
ലുമൊരു വസ്തു ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ഏകമായ ബ്ര
ഹ്മം മാത്രമാണ്. സമത്വത്തിലാണ് പ്രകൃതിയു
ടെ കിടപ്പുകളിലും, അതിനുമേലുള്ള വിവിധവികാശവിശ
പ്പങ്ങൾക്കൊക്കെയും കാരണം വിഷമതയാണ്. വികാരമുണ്ടാവ
ണമെങ്കിൽ വിഷമതയുണ്ടാവണം. വിഷമതയില്ലെങ്കിൽ പ്രപഞ്ച
മില്ല. വിഷമത മരിക്കാതെയും, വികാരം ജനിക്കാതെയും ഇരുന്നാ
ൽ പ്രപഞ്ചം ഏകത്വത്തിൽ ലയിക്കും; അതാണ് പ്രളയാവസ്ഥ.
ഇക്കൂടെ ജീവജാലങ്ങളെയൊക്കെയും പ്രപഞ്ചത്തിൽ പ്രശ്ലിപ്പിക്കുന്ന
ത് വിഷമതയുടെ പ്രവൃത്തിയാണ്. വിഷമതയെന്നത് ഒരു വിഭി
ന്നശക്തികൾ തമ്മിലുള്ള മത്സരത്തിന്റെ ഫലമാകുന്നു. ഈ വിഭി
ന്ന ശക്തികളെയാകുന്നു ഗുണം, ദോഷം എന്നിങ്ങനെ പേർ കൊടു
ത്തു തരം തിരിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ഒരു ശക്തികൾ തന്നെ
യാകുന്നു സുഖദുഃഖങ്ങൾ, ശീതശുഷ്കങ്ങൾ, എണ്ണീ വക എല്ലാ ദാമ്പ്യ
ഭാവങ്ങളെയും വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഏതൊരു വസ്തുവിൽ ഗുണം കറങ്ങും ദോഷം വളരും ഇതി
ക്കുണ്ടോ അതിനെ ചീത്തയെന്നു നിരൂകരിക്കുക; ഗുണം വളരും

ദോഷംകൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നവോ അതിനെ നല്ലതന്നെ സ്വീകരിക്കുകയും നാം ചെയ്യുന്നു. ലോകമാകെ പുകയ്ക്കുന്ന ഒരു മഹാമഹാവിത്. അദ്ദേഹം ലോകത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ. എന്തെങ്കിലുമൊരു ദോഷം തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിനുള്ളിൽ തന്നെ ലോകമാകെ നിറുങ്ങുന്ന ഒരു ദിശയായിട്ട്. അവൻ ലോകത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ. എന്തെങ്കിലുമൊരു ഗുണവും ഉണ്ടായിരിക്കും. തന്റെ നാശത്തിന് കാരണമാവാത്തയുള്ള ദോഷവും, തന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കാവുന്നതുള്ള ഗുണവും ഒരുവനിൽ ഉണ്ടായിക്കാണുമ്പോൾ അദ്ദേഹം സമൂഹത്തോടു കൂടെ; അങ്ങനെയുള്ള ഗുണദോഷഭാവങ്ങൾ കൂടിയവനെ ദുഷ്ടനല്ലെന്നും ഗുണത്തിൽ ചെടുകയാണെന്നും ചെയ്യുക.

ഇങ്ങനെ, മനുഷ്യർ അവരവരുള്ള പരിചയങ്ങൾക്കും അനുഭവങ്ങൾക്കും കരുതലിനും അനുസൃത സംബന്ധിച്ച് ഗുണദോഷങ്ങളെ വകതിരിക്കുന്നതിൽ, ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ, ചിലപ്പോഴെല്ലാം കണ്ടെത്താതെ ശരിയാകാറുണ്ട്. ഗുണത്തിനും ദോഷത്തിനും അസംഖ്യം ഭാവഭേദങ്ങളുള്ളതിനാൽ അവ ഇന്നിന്നവരായത് വിവേചിച്ചറിയുന്നതിനും, അവയുടെ ഫലങ്ങൾ ഇന്നിന്നവരായത് വീണ്ടും ചൂതൂപ്പിപ്പെടുന്നതിനും, സ്വന്തം കാര്യത്തിലാണെങ്കിൽ, കൂടും തന്നെ ആവാതെ, മനുഷ്യർ ഭൂമിപരവശമായും ദൈവപരമായും നിരന്തരം ഉഴന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വിചാരനാശവേഗം, മനുഷ്യരെ ഈ വിഷയത്തിൽ സമർത്ഥരാക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ് ഇത്രയൊരു ശ്രമിച്ചതും, ഇത്രയൊരു ഗൗരവം എഴുതിക്കിട്ടുള്ളതും. എന്നിട്ടും, ഈ വിഷയത്തിൽ, തമിഴ് എത്രയോ ചുരുങ്ങിയ അന്യായം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയൊരു നമ്മുടെ ചിത്തവൃത്തിയെ എങ്ങനെയല്ലാം പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടറിയുകയും, അവയുടെ ഫലങ്ങൾ ഇന്നിന്നവരായത് അനുഭവിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നതും തമിഴ് വിവേചനശക്തി വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. എന്നാൽ ചിത്തവൃത്തിയെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുന്നതിനും, അനുഭവങ്ങളെ ശ്രമത്തിൽ പങ്കെടുത്തുവെന്നതിനും വേണ്ടുന്ന നിരീക്ഷണശക്തി മനുഷ്യർ എത്രയോ ഏറെ

കാവായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ മനസ്സിൽ നിമിഷപ്രതി വികാരങ്ങൾ മാറി മാറി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്; എന്നു തന്നെയല്ല, അവയുടെ ചില വികാരങ്ങൾ സ്ഥായിയായിക്കിടക്കുന്നതുമാണ്. ഗുണമായിട്ടും ദോഷമായിട്ടും ഏതുതരംഗങ്ങളോ ഫലങ്ങൾ നാം അനുഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ചിലത് ഇപ്പോഴും നാം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെയിരിക്കുന്നു. ആ വക ചിന്തവികാരങ്ങൾക്കും ഈ വക ഫലങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെ കാർഷ്വകാണഗതികൾക്കു തെവയ്ക്കും നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനോ, കീഴ് കഴിഞ്ഞ അനുഭവങ്ങളെ വഴിഭാവഴി സ്മരിക്കുന്നതിനോ മനുഷ്യർ മിക്കവാറും കഴിവില്ലാത്തവരാണ്.

സാഹിത്യകാരന്മാർ.

ഈ നിലയിൽ നിന്നു ദനഃകമ്പോടാണീ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കുള്ള വില എന്തുമാത്രമുണ്ടെന്ന് നാം കാണുക. അവർ സകലലോകത്തിൽ പലതരത്തിലുള്ള മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ച് നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്ന് നിൽക്കുന്നു. വിവിധഭാവങ്ങളോടു കൂടിയ ഗുണദോഷങ്ങൾ അവരിൽ വെറുപ്പുറെ അടങ്ങിക്കൊണ്ടു ക്രമമെന്നും, അവ അവരുടെ ചിന്താപ്രവൃത്തിയെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന വിധമെന്നയും, അവരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളെ അവർ അനുഭവിക്കുന്ന അവസ്ഥയായും സാഹിത്യകാരന്മാർ നമുക്ക് ശരിയായും വെളിച്ചവായും കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു. അവരുടെ ഈ മായാമനുഷ്യരിൽ ചിലർ നാം തന്നെയാണെന്നും, ചിലർ നമ്മുടെ സ്വപ്നമുദ്രകളാണെന്നും അറന്നുമാറി നമ്മെ മയക്കുന്നതിന് സാഹിത്യകാരന്മാർ സാമർത്ഥ്യമുണ്ട്. നാം അവരുടെ മായാലോകത്തിൽ സ്വപ്നാധാരമിതമായി പ്രവേശിക്കുകയും, അവരുടെ നടുക്കുനിന്നു അനുഭവംപോലും അവയുടെ കാരണങ്ങളും ഏതെന്നും മാനുഷലോകത്തെപ്പറ്റും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ പതിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ, വിവിധങ്ങളായ ഗുണദോഷഭാവങ്ങളുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനങ്ങളെയും അവയുടെ വിവിധങ്ങളായ ഫലങ്ങളെയും നാം തിരിച്ചറിയുമാറുവാനും, ഗുണദോഷസമ്മിശ്രമായ ലോ

കത്തിന്റെ കിടപ്പും, സുഖദുഃഖങ്ങളുടെ നടപ്പും നാം കാണുകയും, നമ്മെ അധഃപിപ്പിക്കുന്ന ദോഷങ്ങളെ മട്ടക്കുന്നതിനും, മാനസിക മുവികളെ അടക്കുന്നതിനും, നമ്മെ ഉന്നമിപ്പിക്കുന്ന ഗുണങ്ങളെ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനും നാം ശക്തരായും ചെയ്യും. ഇത്രയുംകൊണ്ട് ഗുണം സാധിത്യാകാരന്മാരുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്ന് നമുക്ക് കിട്ടുന്നത്. ഇങ്ങിനെ, പരാമർശവങ്ങളെയും ആ അനുഭവങ്ങൾക്കുണ്ടായ കനോവികളെക്കൂടിയും ആ കനോവികളെക്കൂടി പ്രവർത്തിപ്പിച്ച വിഷയരസരയും സാധിത്യാകാരന്മാർ ലോകത്തിൽ അനുഭവഗോചരമാക്കിത്തള്ളുകൊണ്ടാണ് നമുക്ക് ഇത്രയകിലും ഗുണദോഷമന്തര ഉണായിരിക്കുന്നത്. പരാമർശവങ്ങളെയും സപാനഭവങ്ങളെയും അവരവർ തന്നെ ചികത്സയ്ക്കുനാക്കി കാതുകുമാണങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കുവാൻ ലക്ഷത്തിൽ കോടിക്കു ചോദ്യം ശക്തിയില്ലാത്തതാണല്ലോ ഇരിക്കുന്നത്.

മ ധ റ ഷ ധ ര ത ൾ.

വ്യാസമഹർഷി ഒരു സാധിത്യാവീരനായിരുന്നു. അയ്യായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ജീവിച്ചിരുന്നവരാണെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്ന കരവന്മാർ, അവരവരുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെയും അവയ്ക്കുണ്ടായ ഫലങ്ങളെയും ഇറന്നു കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്നും നമ്മുടെ മുമ്പിൽ ജീവനരുടെ വന്നുനില്ക്കുന്നത് വ്യാസമഹർഷിയുടെ സാഹിത്യചിന്തയുടെ യോഗ്യതാലക്ഷ്യം. ഗുണവും ദോഷവും ഇടകലരാത്ത വസ്തു ലോകത്തിൽ ഒന്നും തന്നെ ഇല്ലാത്തതിനാൽ, സജ്ജനമുക്തന്മാരുടെ വകയിരുത്തിയുന്നതിൽ മനുഷ്യലോകം പരിഭ്രാന്തരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും, സുപ്രകാശങ്ങളും പരിത്യാജ്യങ്ങളുമായ ചിത്തവൃത്തികൾ ഇന്നിന്നവരായ നന്മയാതെ കഴങ്ങുന്നുവെന്നും കണ്ട്, മനുഷ്യരെ ഈ പരിഭ്രാന്തയിൽ നിന്നും കഴപ്പത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം മഹാമാതെ കഥ നിർമ്മിച്ചത്. ഗുണദോഷസമീകൃതമായിട്ടല്ലാത്തതായ, അവയെല്ലാത്ത ഫലങ്ങളെ ശരിയായി അനുഭവിക്കാത്തതായ ഒരു പാത്രവും അതിലില്ല. അമാനുഷമായും, ഭൂഗോചിതമായും, അനുഭവകണ്ഠീയമായും, നിരാകരണ്ഠീയമായും, ക

തുകകുറവും, ഭയഭാരവും;— ഇങ്ങനെ അനേകതരം ചിത്തപ്പരീക്ഷകളെ ആ കഥാഗ്രാമത്തിൽ തന്ത്രരൂപത്തോടെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വിവിധ ഗുണദോഷാവസ്ഥകളെ ഉത്തമസ്ഥാനങ്ങളെയും, അവ മനസ്സിൽ വളരെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിധങ്ങളെയും, ഏകദേശം കുന്ന ഫലങ്ങളെയും അതിൽ വെട്ടുവെട്ടി എടുത്തുകാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ചില ദോഷങ്ങളുണ്ടായിരുന്നാലും അതിൽ നിന്ന് അവൻ ദുഃഖമനുഭവിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാണെന്നിരിക്കുന്നാലും, പക്ഷേ വ്യക്തിയോ സ്വാതന്ത്ര്യം അല്ലെങ്കിൽ അവ കാരണമാവാത്തവണ്ണം അവയെ താഴ്ന്നിരുത്തുവാൻ ശക്തിയുള്ള വേറെ ചില ഗുണങ്ങൾ അവനിമുണ്ടെന്നിരിക്കിൽ അവൻ ശിഷ്ടനാണെന്നും; മറ്റൊരവനിൽ ചില ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നിരിക്കുന്നാലും അതിൽ നിന്ന് അവൻ സുഖമനുഭവിക്കുമെന്നും. ആ ഗുണങ്ങളെ കവിതയ്ക്കു നില്ക്കുന്ന ദോഷങ്ങൾ അവനിമുണ്ടെന്നിരിക്കിൽ അവൻ ഒരു ദുഷ്ടൻ തന്നെയെന്നും— ഇങ്ങനെ മുഴുക്കുന്നതോടെ വകതിമിക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെയെന്ന് അതെത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ദുഃഖിക്കേണ്ടതും സന്ദർശിക്കേണ്ടതും ഫലപ്രദമായകാര്യത്തിനു മുമ്പേ തന്നെ ബഹുഭാവങ്ങളെ നോക്കി എങ്ങനെ നിർണ്ണയിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് അതിൽ വിശദമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മോശമാണോ? ഒരു വലിയ ലോകമാണ്. അതിലെ പാത്രങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലുമൊന്നിനോടു് സംബന്ധിക്കാത്ത ജീവിതഗതിയോ മനോഭാവമോ വേറെ കാണുകയില്ല. ലോകത്താലും സർവ്വവും അതിമുഖ്യം. ജീവിതഫലസ്യങ്ങളാകെയും അതിൽ പരസ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ചിത്തപ്പരീക്ഷകൾ.

ദോഷങ്ങളെക്കൊണ്ടും ദുഃഖദോഷങ്ങളെക്കൊണ്ടും അവയിൽ കുന്നും കലമാതെ ജീവിക്കുവാൻ കഴികയില്ലെന്നിരിക്കിൽ അവയോടു് എങ്ങനെയെന്ന് പെരുമാറേണ്ടതു്? കാമം, ക്രോധം, ലോഭം, മോഹം, മദം, മാത്സര്യം എന്നിവയാണല്ലോ മുഖ്യ ദോഷഭാവങ്ങൾ. ഇവ നാശകങ്ങളായ ദുഃഖത്തികളാണെന്നും, ഇവയ്ക്കു് മനസ്സിൽ ദുഃഖം

ഇടം കൊളുത്തതെന്നും പലതും പാലടത്തും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. യഥാർത്ഥമായിത്തന്നെ ജീവിതം ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരമാണെന്നതിനാൽ, അതിലേക്ക് മാനസിക ദുർവ്വൃത്തികളെ കണക്കാക്കുകയും, കേട്ടാട്ടാതെയാക്കുകയും, ആ സ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രേമം, അനുകമ്പ, ദാനം, നിർമ്മലത, വിനയം, സമർപ്പണം എന്നീ സദ്ഗുണങ്ങളെ മാത്രം പ്രവേശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ക്രമേണ മനസ്സിനെ ബ്രഹ്മത്തിൽ ലയിപ്പിച്ച് നിവികാരാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കേണമെന്നതു കൊണ്ടാണ് ദുർവ്വൃത്തികളെ ഒഴിക്കേണമെന്ന് എല്ലാപ്പോഴും എല്ലാടത്തും വിജ്ഞാപനം നടത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഈ യോഗ്യതയെ നിരന്തരം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു വേണം ദുർവ്വൃത്തികളോടു പൊരുതാവാൻ. ജീവിതം പ്രപഞ്ചത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നുള്ളതും കാലം ദോഷങ്ങളിലൊന്നെങ്കിലും കാര്യമായതായാൽ അത്രത്തോളം ആ ജീവിതം ലോകരംഗത്തിൽ പ്രകാശം കാണുന്നില്ലെന്നും. തീർച്ച ക്രോധമഹിമയായ മനുഷ്യനെന്നാകുക: ആനക്കാരൻ ആനയുടെ തലയിലെന്ന് പോലെ, അവന്റെ തലയിൽ ഇരകൊരാൾ ചവിട്ടിക്കയറുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഇങ്ങനെയോ മറ്റോ ആയ ഏതു ചിന്തപ്പാതിയെയും നശിപ്പിക്കുവാനല്ലാതെ ക്രമിക്കേണ്ടത്. അവയെ പതുക്കെ പതുക്കെ നാം കീഴടക്കണം. വിവിധവികാരകരമായ മനസ്സിനെ നമ്മുടെ ആധിപത്യത്തിന്തീർത്തുവെക്കണം. ഈപ്പോഴുവരെ മനസ്സിന്, അതായത്, കാമക്രോധാദി ചിന്തവികാരങ്ങൾക്ക് നാം കീഴടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അവയെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിച്ചുവരണം. അവയുടെ കർമ്മഫലങ്ങൾ നാം അടികൾക്കൊപ്പം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. ജീവിതത്തിന്റെ നശകരതയെയും സുഖദോഷങ്ങളുടെ നിസ്സാരതയെയും പാടി നിരന്തരം ചിന്തിക്കുകയും, ഴ്വൃത്തിവിശേഷങ്ങൾ മനസ്സിനെ ഷോഭിപ്പിച്ച് നമ്മെ ഏകാഗ്രഹത്തിൽ തള്ളി വിടുന്ന ഭീതിയെ അപ്പോഴൊരുകാര്യമായി കണ്ടറിയുകയും, ആ ചിന്ത ഴ്വൃത്തികൾക്കുള്ള കാരണകാര്യങ്ങളെ അകത്തോടെ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണിരിക്കുന്നതായാൽ മനസ്സിനെ നമ്മുടെ കീഴടക്കുന്നതിന് ക്രമേണ കഴിയുമായാവും. ആ നിബന്ധനകളെക്കുറിച്ച് സ്പഷ്ടമാ

നശിക്കുന്നു മറയ്ക്കുന്ന പ്രവർത്തികളെന്നതിനോ, നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതിനോ, ഖ്യാതിയും നമുക്കു കഴിയും. അപ്പോഴത്തെ കർമ്മവൃത്തമെന്തെന്നും, അതായത്, സുഖദുഃഖങ്ങളെന്തെന്നും നമുക്കു തീർത്തുകഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗാസ്ഥാനത്തിലും, ലോകകുടുംബത്തിൽ സുശാന്തമാക്കിയിരിക്കും. ഈ ഉൽകൃഷ്ടജീവിതത്തിൽ എത്തിയവരുടെ മഹാ ഭാരതത്തെയും കൃഷ്ണനും കീഴ്ത്തും.

കൃഷ്ണൻ .

ഭാരതകഥയുടെ പ്രാണനാകുന്നു കൃഷ്ണൻ. അദ്ദേഹം പ്രപഞ്ചാധിപതിക്കുവാനു വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അർത്ഥമാണത്രെ. അവനെ മനസ്സാൽ എന്താണി? കർമ്മം വിത്തുവെച്ചിട്ടുള്ള എന്തെങ്കിലും നിമിഷമെന്നോ, അത്രയെങ്കിലും അർത്ഥം ഈശ്വരംഗം പ്രകാശിക്കും. മറയ്ക്കുന്ന തീർത്ഥ കീഴടക്കിയും പ്രാപഞ്ചിക ജന്മത്തിൽനിന്നു തീർത്ഥമാകിയും ചെയ്യുന്നവനിൽ അതിർത്തികളും ഈശ്വരംഗം പ്രകാശിക്കും. അപ്പോൾ, ജീവനായവൻ വർത്തമാനമാകുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തെ അർത്ഥം എന്തെന്ന് അറിയുകയും; അർത്ഥം എന്തെന്ന് അറിയുകയും ചെയ്യും. ഇതിനുള്ളവൻ സാമ്രാജ്യത്തെയും മറ്റ് നാളെ എന്തെന്ന് പട്ട് ഉയർന്നുവന്നതിനാൽ അർത്ഥം ഈശ്വരവർത്തമാനം ജനങ്ങൾ പൂജിക്കുന്നു. ഇതിനെക്കൊണ്ട് മഹാഭാരതമാകുന്നു കൃഷ്ണൻ. പ്രപഞ്ചവർത്തമാനം കീഴടക്കിയെന്നും, ദൈവം സർവ്വഭൂതം സർവ്വവ്യപിയെന്നും, അത്ത് ദൈവം തന്നെ അദ്ദേഹത്തോടു അർത്ഥവെച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം സാമ്രാജ്യത്തെയും ഇന്നത്തെ ദൈവം പ്രപഞ്ചത്തിൽ തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്ത കർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നു. പൊതുവെ തുടങ്ങിയ മഹാഭാരതം പൂർണ്ണമാകുന്നു. പ്രാപഞ്ചിക അർത്ഥമാണിത്. കർമ്മത്തിനെ എന്തെങ്കിലും നിയമം, ഭക്തി, ദൈവം, പിന്നീട് കീഴ്ത്താൻ അത് മഹാഭാരതം കർമ്മം. കർമ്മശാസ്ത്രം വിത്തുവെച്ചിട്ടുള്ള പ്രപഞ്ചം ഈശ്വരവർത്തമാനം അർത്ഥവർത്തമാനം.

[illegible]

അക്കത്ത അദ്ദേഹം സാധിവിതക്കാൽ വ്യാജമാണല്ല. ഗീതയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള അക്കത്തയെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം, ഇങ്ങനെ തന്നെ, വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

കൃഷ്ണനെപ്പോലെ വഞ്ചന ചെയ്തിട്ടുള്ള മോൾ ബാലകത്തിൽ വെക്കുന്നില്ലെന്ന് ലക്ഷണം കൊണ്ടാ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വഞ്ചനകളെക്കൊണ്ട് താൻ വ്യാസൻ വെളിവാക്കിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അമ്മിണി തോണെന്ന് നാക്കോരോളത്തരം സമീപംപ്രതി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വഞ്ചനകളെ വെക്കു പകരത്തു വെക്കുവാൻ കഴിയാതെ ഇത് അദ്ധ്യക്ഷ എണ്ണയും വഴനും കണ്ടു 1.4 ഭൂമിസ്ഥലംകൊണ്ടുപോകാ എന്നാൽ, കൃഷ്ണൻ വഞ്ചനകളാലും, അപ്പോഴത്തെ അമ്മിണി പ്രവൃത്തിക്കുന്ന മോൾക്ക് ഒഴിച്ചു കൂടാത്തവരാണ് അദ്ദേഹം പലതരവും കലക്കി ചേർത്തത് നൽകിയിട്ടുണ്ട്, സമീപത്താൽ പ്രേമിതനാവാതെയും, ദുരിതപ്പെടുത്തുന്നതായ്കൊണ്ടും, ആ വഞ്ചനകൾ വെക്കും മേൽകൊണ്ട് വെക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവാവസ്ഥയും എന്റെ മോശക്കാരെ നിലയുമാണ് അക്കാലം ആകട്ടെ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്തും, നന്നാക്കണം നീ വെക്കായ കൈവെക്കാ അമ്മിണിനൽകുന്നതായും വന്നു. ഇതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ശോകമൊട്ടും ഉണ്ടായു. 1.5 എങ്കിലും എന്തു കഴിഞ്ഞു, ആരെയും, പാപകാതാരികൾ, 1.6 എന്ന് മോശം അറിയാതായിട്ടുണ്ട്. ആ മോശത്തെയും ജീവനായ് ഇറക്കിയ നൽകി കല്പനകൾയിൽ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിൽ കഴുത വെക്കുന്നവരായെക്കും അത് വെക്കുന്നവരെക്കൊല്ലാമെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ ആശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ജീവിതം

ഇനി ജീവിക്കുന്ന അദ്ദേഹം ചെയ്യുക. അമ്മിണി എന്ന മോശാലികയെ തിട്ടത്തിനുള്ളതാക്കിന്റെ പദ്ധതിയെപ്പറ്റി എന്ന് അമ്മിണിപ്പറ്റം അദ്ദേഹം ഇതും നൽകുന്നതായി ശക്തിയിൽ കിടക്കുന്നു. അമ്മിണിയെ മോശനാക്കുന്നത് നാൽ കാരണമായതു പോലെ, അക്കാ

കൊണ്ടു കൂട്ടി മുട്ടിക്കലമ്പുവെമ്പാഴൊക്കെയും അദ്ദേഹം കലുഷം കൂടാതെയിരിക്കുന്നതെയുള്ളു. കൃഷ്ണനിലാവട്ടെ, സമ്പുവും തിമിരമെന്നും, സർവ്വം താൻതന്നെ എന്തുമുള്ള ഭാവമാണു. എന്നാൽ കീഴ്ത്തുന്ന ചോ, സമ്പുവെയും ഉപേക്ഷിച്ച് ഒന്നും തന്നിൽ വേണ്ടാ എന്നു ഭാവമാണുള്ളതു്. ജനസമാന്തം വഴിതെറിപ്പോകുകയെന്നു കരുതി, അവൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം കർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കയാണു്. അപ്പോൾ സുഖത്തിലുണ്ടായി, അദ്ദേഹം ദിവ്യവസ്തുക്കളെയും തന്നെ കണ്യാലമായി ഉണ്ടായിരുന്ന രാജാവകാശത്തെയും യൗവനത്തിൽ തന്നെ ധീരതയോടെ ഉപേക്ഷിച്ചു. ചോരാട്ടത്തിൽ വെറുത്തതാൽ പരമശിവനെത്തന്നെയും പാവം തിരിപ്പിച്ചു. രാജാക്കന്മാരെയാകെയും അദ്ദേഹം കിട്ടുകിടെ വിറപ്പിച്ചു. മരതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു് വെള്ളനാൾ സമ്പന്നനായി വിശ്രമിച്ചിരുന്നു. വിരാടദേശത്തും കരകളെത്രത്തിലും വെച്ചുണ്ടായ യുദ്ധങ്ങളിൽ, ചോറായിന്നു മറ്റു അർക്കം വേണ്ടതാണെന്നു് ലോകത്തെ പാറ്റിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ചിലതു കാട്ടിക്കൂട്ടിയെന്നല്ലാതെ, അദ്ദേഹത്തിൽ പൂർണ്ണമായുള്ള പൗരസ്ത്യത്തെത്തന്നെയുണ്ടെന്നും ശരിയായിപ്പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല. കൂടാതെ ചോറായിപ്പോലെയുള്ള തന്റെ ഭാവത്തെ അവർക്കും, സൽഭാവത്താൽ സമ്പാദ്യം അന്നത്തെ സമൂഹത്തിനായും വിട്ടുകൊടുത്തു് ഒരു മഹാമഹാബ്രഹ്മണത്തിൽ ചവിട്ടിച്ചു.

പ്രതികരണം .

പുരസ്കാരസമിയായ കീഴ്ത്തുന്ന ഗംഭീരശക്തിയിൽ അനൗചിച്ഛിതുള്ള ഭാവവും, പുരസ്കാരമെന്നു കൃഷ്ണൻ കൽപനയും ഇന്നതിലായിരിക്കണമെന്നു് പ്രതികരണങ്ങൾ അറിയാതെയായിരുന്നിട്ടില്ല. അവരുടെ ഈ പ്രതികരണത്തിൽ അവർ കലശത്താകെയുള്ള നാശത്തിനു് ഫലമായാകുമെന്നു് അദ്ദേഹം യൗവ്വനവയസ്സായിട്ടില്ല. എന്നാൽ, ഈ അറിവും യൗവ്വനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ഇടയ്ക്കിടെ മിന്നി മിന്നിക്കൊണ്ടിരുന്നതല്ലാതെ സ്ഥിരമായും ദൃഢമായും പതിയുകയുണ്ടായില്ല. കൈകളുടെ കൊട്ടിത്തൊപ്പം താളം ചാലുടുകൊണ്ടുനിന്നാ

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

യൂതാർഷ്വർ മറ്റേതും അടങ്ങിയതല്ലെന്നു ചൊല്ലി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യദീപിതയും മരണവും കാട്ടിയ ചെട്ടുമായിത്തന്നെ സന്താനവാരസംഭൃതം വേണ്ടതും തന്നെയും കരുതുന്നവർക്കു വലത്തുകൾ നോക്കുക. നഗരത്തിൽ സർഗ്ഗനാമം ഉണ്ടായ അതും ഈ മരണാദി മരണം, തന്നെയും തന്റെ കൂട്ടുകാരെയും അകറ്റാൻ നോക്കിയ നിശ്ചയിതാകാണെന്നതും ഈ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടായ അർപ്പണത്തെ തിരിച്ച ചരിതയെക്കൊണ്ട് ശക്തിപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്ന കാലം വരെ അർപ്പണത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഇണയെക്കൂടി എഴുതും വെട്ടും എഴുതുക പ്രയാസമില്ലെന്നും, യൂതാർഷ്വർ മറ്റേതും വന്നാൽ അതുകൊണ്ടു കരുതുന്ന അധികം ചെട്ടിയും തോന്നുന്നുണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റേതും വന്നാൽ ഇന്നും നല്ല കവചം എന്ന ഒരു ദോഷം അതിൽ നന്നാകുന്നതല്ല, മറ്റേതും വെട്ടിയെടുക്കുമ്പോൾ എഴുതിയ ചെട്ടിയെക്കൂടി എഴുതുകയും വെട്ടിയെടുക്കുകയും ചെയ്യും.

യും ചെയ്തു വരിക എന്ന ആ മഹാകഥയ്ക്ക് വാസ്തവവും പ്രാവില്ല. ദ്രവ്യമിന്റെ കൃതാത്മ്യവുമായും ചെയ്തു കണ്ണുനീച്ച കൊണ്ടാടുന്നതിനുള്ള ഒരു കളിപ്പാട്ടാണെന്ന നിലയിലപ്പോൾ മകനെ ദ്രവ്യം മണിച്ചെടുത്തതിന്നുൾക്കൽ സമ്പത്തുകൾ ഇരുന്നാൽപ്പിച്ച് ഒന്നാലത്തു കടയുവാൻ പറ്റാത്ത മകനെ വളർത്തിയത്. മകൾ ജീവനൻ ജീവനം യശസ്സുമായ നാലായിട്ട് ഉയർന്നുകൊണ്ടു തന്റെ മൃത മൃതനെ സാധിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ യോഗ്യനായവനെക്കൊണ്ട് ആഗ്രഹിച്ചു അതിനുള്ള മകനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നു. സകൽ ആഗ്രഹം പൂർണ്ണമാക്കി അതു കൊണ്ട് ആദ്യം മകനായും. മകനും പറ്റിയവയും ഉള്ളതല്ല എന്നു? ആഗ്രഹം പൂർണ്ണമാകാതിരിക്കുമ്പോൾ മകനായും മകനെയെപ്പറ്റി ആദ്യം മകനായും ചെയ്തതല്ല.

അദ്ധ്യത്തിലെ സുഖമോ ശ്രീലം

ജന്മാന്തരവത്സര ഏകനാടം എല്ലാ ജീവിതിലും ജന്മാന്തരത്തിലായിരിക്കുന്നതെന്നും ശരി തന്നെ ആവാം. ആ വാസ്തവത്തെപ്പോലും വളർത്തുന്നതായും കണ്ണുനീച്ചയോ തീക്കുളിപ്പാട്ടായതായും എന്നതിന്നു ഈ ജന്മാന്തരവെ കർമ്മങ്ങൾക്കു ശക്തിയുണ്ട്. ആ ജന്മാന്തരവത്സര ഈ ജന്മാന്തരവെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് പ്രേരകമായിരിക്കുന്നതും ശരി തന്നെ ആവാം. പൊതുവെയാണു ജന്മാന്തരവെക്കു ഞാൻ പ്രണയം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നും, തന്നെ പ്രേരകമായിട്ടുള്ളതെന്നും നയിക്കുന്ന കർമ്മങ്ങൾ റിസ്ക് വി.നാറ സർവ്വഗതത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുവെക്കുന്നതിന്നു മനസ്സുണ്ടു ധർമ്മമാണ് ഇതിന്നു മനസ്സ് സന്തോഷം നോധംതന്നെ വർത്തമാനം ജന്മാന്തരവത്സരത്തിലെ ജി.ക്കോശങ്ങൾ—അവ ഉപയോഗിക്കുന്നതായി കിടക്കുകയാൽ—തീക്കുളിപ്പാട്ടായും, പ്രണയം ചെയ്തതും—അവയെ നിമിത്തം ചുറ്റുന്നതായും ഗ്രഹണത്തിന്നാൽ—പൂർണ്ണമായിട്ടു നയിക്കുന്നതായും ചെയ്തും. ഈ പൂർണ്ണവത്സര ഏകനാടംതന്നെ? ഒരു ചക്രത്തെ ഒരു മണു തവണ വട്ടം ചുറ്റിച്ചാൽ പിന്നെയും കണക്കെക്കൊണ്ടു കൂടി അതു ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതുപോലെ, ജന്മാന്തരവത്സര ഏകനാടം കർമ്മങ്ങൾ

[illegible]

മക്കളെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത അവരെ അതിൽക്കൂടി ചുമലിൽ കയറിക്കൊണ്ടു പോകേണ്ട ചരമം അച്ഛനില്ല. സ്വാധീനശക്തിയാൽ സുഖസ്വാന്തര്യത്തെ പ്രാപിപ്പാൻ മക്കളെ ശീലിപ്പിക്കുവാൻ അച്ഛനെക്കൊണ്ടു സാധിക്കാത്തതാണ് മക്കളെയും വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അച്ഛൻ ജോലിനാടകം. ആ മക്കൾ ഇവന്നു തിന്ന് മടുക്കും ഇവന്നു ചോകാത്തയ്യല്ല. പല ശ്രമം കൊണ്ടു പോയിപ്പിടിക്കാത്തതിനാൽ എന്തേറെ സമ്പത്തു നശിച്ചു നന്നാലും നഷ്ടിക്കാത്തതിനെയല്ല. ഇവയെ മറ്റേവരുമോ നിമിത്തപ്രതി വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യും. ധാത്തമാകാതെ മരിക്കുകയും ഇതിനു നല്ലൊരു തെളിവാണു്. എന്തു ചെയ്താൽ നഷ്ടമാണു് അവരെ സംഭവിക്കൂ!

സുരേഷ് ചന്ദ്രൻ .

പിണ്ണാമ്പിനോടൊത്തു ചെന്നുവന്നതും പ്രിയമിത്രമായ കണ്ണനും അമ്മയെക്കൊണ്ട് ശക്തിയും സമ്മാനിച്ചതും തൊണ്ണൂറു വയസും എണ്ണിയാറുണ്ടാക്കിയ കൈപ്പത്തും സമുദ്രതീരത്ത് വീണ്ടു മലയാളികൾ എന്നും ശത്രുക്കൾ ആരുമെന്തും കാവലാളായി നിൽക്കുന്നതിനുള്ളതും കണ്ടുപിടിച്ച സമ്മാനമാണ് മയക്കുമരുന്നും പരക്കാരായ ചെറുപ്പക്കാരും ഇരിക്കപ്പെടാൻ തീർന്നു. ആയതും ജീവനിൽ കൊതിയോടെ ആരുമേതുമായാതെ ചെലവാടി ഒരു ചളിക്കുളത്തിൽ മുക്കി വെച്ചിട്ടു്. അതാൻ കിടന്നുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളെ ഒന്നൊന്നായി ഓർത്താൽ ആയതും എന്തേറെ ചേദിച്ചുകൊണ്ട് കരയിൽ കാലടിത്തൊഴിയും വിമലയോദ്ധ്യയും കേട്ടുകേൾക്കിയ ഉടനെ ആയാളുടെ ഹൃദയം തകർന്നു പോയിക്കൊണ്ടിപ്പോയു്. ശത്രുക്കളുടെ ശല്യം സഹിക്കുവാനാത്തതായപ്പോൾ ആയതും ശത്രുക്കളെല്ലാത്ത പറ്റത്തോളു് ചാടി. തന്റെ പ്രാപ്തമൊത്തത കണ്ട് കീഴാത്തുനന്ദം കൈകൊട്ടിച്ചുരിക്കുന്നു. അമ്മയെ മിന്നത്തു കീറി ചൊരയെഴുതി കീഴിണിയു വശംകൊട്ടിയതിൽ വിമലയോദ്ധ്യയും നിമിത്തമാണെന്നും കൊമ്പരത്തു നില്ക്കുന്നു. തന്നെ കൊല്ലുവാൻ താൻ തൊ

[illegible]

புள்ளியினை நோக்கி வந்த கணபதி தனது கைகளில்
வந்திய நாயகனாக இருப்பதை உணர்வதோடு தனது கைகளில்
வந்திய நாயகனாக இருப்பதை உணர்வதோடு தனது கைகளில்

[illegible]

[illegible]

ലഭ്യമായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു കഴിക്കാമായിരുന്നു. ആയതിൽ
 തിരിച്ചറിയുന്ന അസംഗത ദൃഷ്ടിയാലും മുന്നിട്ടു നിൽക്കുകയാൽ
 കെട്ടുറപ്പായതായാണു ഇന്നുണ്ടാകാൻ നില്ക്കുന്നതായി. ആകെപ്പോ
 മരിച്ചാലും എങ്കിലും നശിച്ചാലും സ്വർഗ്ഗത്തെ കൈകൾക്കു
 യാതൊരു കാര്യവും ഇല്ലാതായിട്ടു നിന്നു കളവാകുകയാൽ എന്തെന്നു
 നാഴിക നോക്കി ആയാലും അങ്ങനെയൊരു ദുഃഖം അനുഭവിക്കാൻ നീണ്ടു
 നല്കുന്നതാണ് ആയാലും തോന്നുന്നതെങ്കിലും ആയിരുന്നു. മറ്റൊരു
 കാര്യം നശിച്ചു എങ്കിലും കണ്ടു ഉടനെ ശത്രുക്കളുടെ നേരെ ചാഞ്ഞു,
 കിഴക്കുതലിൽ ചിലക്കെങ്കിലും കൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തെ ബ്രഹ്മാ
 ന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ആയാലും മരണവ്യക്തിയിൽ പലതുകൊ
 ത്തിൽ പരിവർത്തിതമായിട്ടായിരുന്നു. ദുഷ്ടതയുടെ പലതുകൊ
 ത്തിൽ വന്നുകൂടാത്തു.

കണ്ണൻ.

കണ്ണൻ വീണുനോട്ട കൂടി സുന്ദരനായൊരു ആളായിരുന്നു അമ്മക്കു
 ലും മിക്കവാറും അടുത്തുകഴിഞ്ഞു. കേന്ദ്രമുദ്രണനായൊരു സഹായ
 കരുതുകയും സുന്ദരനായൊരു യുദ്ധത്തിന് കോപ്പു കൂട്ടിയത്. അ
 ജ്ഞാനന വധിക്കുന്നതിന് മറ്റൊരുതരം ഉണ്ടായെന്നാൽ മറ്റൊരു
 ചാണുവയ്ക്കൽ നശിച്ചു എന്നതിന് തന്റെ മരിയുകമെന്നായിര
 നു സുന്ദരനായൊരു ചാണുവയ്ക്കൽ. കണ്ണൻ തന്റെ പക്കലിൽ
 നിൽക്കുമ്പോൾ അജ്ഞാനൻ തലയുയർത്തുകയല്ലെന്നും ആയാലും വി
 ശ്വാസിച്ചിരുന്നു. സുന്ദരനായൊരു കണ്ണനോട് എതിർത്തു ജയിക്കുന്നതി
 ന് അജ്ഞാനൻ കഷ്ടതയുണ്ടെന്നുള്ള അറിവായും അറിയും. കണ്ണ
 ന് നിമിത്തം നിന്നിരുന്നതെന്നു വരികയാൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ സക
 രാജനായൊരു വില്ലാട്ടി വീൽ വേറെ കാണുകയില്ലായിരുന്നു. ക
 ണ്ണൻ ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഒരു വിപരീതമായൊരു കിടയിൽ ചെട്ടി
 നശിച്ചുപോയ തന്നെത്താൻ കാണുകയാണുള്ള ദൈവീകവും, ത
 നോളും വലിയവൻ വേറെയില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത ആണ് ആ ഒരു
 കാര്യം. അന്ത്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നതായാൽ ആയാലും

2. காரைக்காலம் கி. ஏம். காவிரியை அடர் பராமேஸ்வரர் காலத்தி
ல் கட்டித் தந்தார். இதைச் சீர்து கட்டி வந்தால் கி. பி. 1800-ல் கட்டித்
தந்தார். இதைச் சீர்து கட்டி வந்தால் கி. பி. 1800-ல் கட்டித்

[illegible]

[illegible]

കണ്ഠം പപ്പാറി, പിന്നീട് പാണ്ഡവന്മാർ ഏറെ ദുഃഖിച്ചുവെങ്കിലും, മറ്റു വീണ വെട്ടത്തിൽ സുയാധനനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ശത്രുവാകയാൽ മാത്രം വിഷാദമുണ്ടായിട്ടു ഏകാന്തനായിട്ടും അദ്ദേഹം പൂർണ്ണതപശ്ശാശയായിരിക്കുമ്പോൾ കൂടിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുപമാത്രമുള്ള ആരും മാറിച്ചിതുന്നതില്ല. ഇതിനേക്കു കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഹരമായ കെട്ട വായനയ്ക്ക് എപ്പോഴും വസ്തുനടിക്കുക എന്ന സ്വഭാവത്താൽ അദ്ദേഹത്തെ യോഗ്യന്മാർക്കും വെറുത്തുകൊണ്ടു ഈ ഒരു ദി.സ്വഭാവം അദ്ദേഹത്തിനില്ലാതിരിക്കൽ ക്ഷമയാണെന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിച്ചും ആരെങ്കിലും ലോകത്തിൽ അനാശയമായ വിജയത്തെയും കീഴ്ത്തിയെയും നേടുന്നതിനും ഇടയരകമായിരുന്നു. അതിനുള്ള നിമകവിത്തു ഗുഹം കൊണ്ട് മനസ്സ് ആകലപ്പട്ടുകയാലാണ് എകദാ യുദ്ധത്തോടെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ആവാനെ പലപ്പോഴും ഇടപെടുത്തപ്പെട്ടെങ്കിലും വന്നത് ഈ ഒരു ദോഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ യശസ്സിനെയും വിജയത്തെയും നിശ്ശേഷം വിഴിയിക്കുകയെന്നുവെങ്കിലും ഭരണശീലം, മിത്രസ്നേഹം, സത്യസന്ധത, ഉൽകയേച്ഛ, പരിശ്രമശീലം, എന്നീ ഗുണങ്ങൾക്കുള്ള പ്രകാശത്തെ മറയ്ക്കുന്നതിന് ആ ദോഷത്തിന് ഇന്നും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ശകുനി.

ലോകത്തിൽ പരമാവ്യക്തം കൊണ്ടു തന്നെ നെടിച്ചു കീഴിക്കുന്ന ഒരു വകയായാണ്. തങ്ങൾക്കു തങ്ങളു സംബന്ധിച്ചുള്ളവയ്ക്കും എന്തെന്നിടും ലാഭമുണ്ടാകേണമെന്ന് മോഹിച്ചപ്പോൾ ഇവർ അന്യരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നത് ഇവരുടെ ദൃഷ്ടിയിലും അന്യരെ ക്ഷമിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഇവരുടെ മായം മരുപോലെ തന്നെ. ഇവരുടെ ധർമ്മം അതാണ്. അതിനെ ഇവർ നിഷ്പ്രഭാവമാക്കിയെടുത്തു ആകലിച്ചു വരികയാണ്. ഇവരുടെ മനോഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടും എപ്പോഴും പരോപദ്രവമെന്ന ഒരു ഭാഗത്തിൽ മാത്രമേ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുള്ളൂ. സ്വധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിന് ഇവരിൽ അശക്തന്മാരും

[illegible]

[illegible][illegible]

ഡി. കെ. ജി. എസ്.

മലബാറിൽ അറബി, ഹിന്ദു കർഷകർ വരുത്താതിരിക്കണമെന്നും കർഷകർക്കും ജന്മിയർക്കും തമ്മിൽ തർക്കം ഉണ്ടാകരുതെന്നും ഉറപ്പുവരുത്തണമെന്നും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. കർഷകർക്കും ജന്മിയർക്കും തമ്മിൽ തർക്കം ഉണ്ടാകരുതെന്നും ഉറപ്പുവരുത്തണമെന്നും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

ഈ ആദ്യകഥ ഇതാ ഒന്നിന് തുല്യം. “എന്താ കൂടുതൽ, നിങ്ങൾ
 ആ കാമപ്പെട്ടവനെ നശിപ്പിക്കുക!” ശിഷ്യന്മാരേയും അന്തി
 കൻ ആകയാകാതെ സൗഹൃദ വിചാരങ്ങൾ ഏതൊരു രിക്കൽ
 ചെന്ന് നിങ്ങൾ കാക്കണം” കഷ്ടൻ അവർ ഏതാ ഒരു ചെട്ടി
 പ്പു ചെട്ടിക്കാകയും കറകിതിർച്ച, ചങ്ങനാടുകയും ഇപ്പോൾ
 വലിച്ചു ‘കുളങ്ങര; ചെങ്ങനാടുകയും കേരളി ഏറ്റവും അമൃത
 കളാകയും കളൗസ യവിനെന്നാൽ. ആ കാമപ്പെട്ടവനെ കാമ
 ന്നിപ്പു ചങ്ങനാടുകയിൽനിന്നു ്രേയസ്സെന്ന് പേരുറക്കുന്നു.

[illegible]

പ്രൊ. ജോ. വർഗ്ഗീസ് .

[illegible]

വാർഷിക ഗുണത്തിനായി പ്രയത്നിക്കേണ്ടത് ധർമ്മമെന്ന കരുതി അവർ ശത്രുക്കളോടുകൂടി ഒരു ജ്ഞാനോത്സവവും കഴിഞ്ഞ് യഥാസ്ഥാനമായി കേൾക്കുകയും കൂട്ടിയിരിക്കുമ്പോൾ കൂടിയും അവർ ആഗ്രഹിച്ചത് സമാധാനത്തെയാണ് ഇങ്ങനെ അവരുടെ ഗുണവിശേഷങ്ങളെ ഏറ്റവും ഏറ്റവും പ്രാബല്യം തുടങ്ങിയവർ അവർക്കുവേണ്ടിയും ശത്രുവർക്കുമായും വിവിധതരം ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ പാർശ്വവശത്തുള്ള ഗുണാവസ്ഥയ്ക്ക് വേണ്ടിയായി. അവർക്കുവേണ്ടിയായി ചില പ്രത്യേകങ്ങളായും ഗുണങ്ങൾക്കുമായി മറഞ്ഞ് നിൽക്കേണ്ടതിനായി സമാധാനത്തിനും, സമാധാനത്തിനും, പ്രയത്നത്തിനും, മനശ്ശക്തിയ്ക്കും, ഗുണങ്ങളായും ഏതുകാലത്തും മറ്റൊരുമുദാഹരണ പോകാൻ യഥാസ്ഥാനമായി.

“ඔහු ඔබේ පිටුපසින් සිටින බවට තීරණය කර ඇත.”

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

ആധുനികവൽക്കരണത്തിൽ മുൻനിൽക്കാനും ദേശീയതയെ കീഴ്ത്തി വെക്കാനും കൈനടപ്പുള്ളതിനില്ലാത്ത ചെറുപ്പം ആകട്ടെ അതേയൊരു കർമ്മത്തിനായിരിക്കുമ്പോൾ, അവിടെ വരുന്നതായ അജ്ഞാതരെ വിശ്വസിക്കുന്ന ശ്രദ്ധാർഹതയോടുകൂടിയും വെളിച്ചം കൊണ്ട് കണ്ടെത്തുന്ന ശ്രദ്ധാർഹതയോടെയും ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണുന്നതിനുള്ള ശ്രമം തന്നെയാണ് ആകെയുള്ളതും കർമ്മമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ് സാധാരണക്കാരാണ് മുൻനിൽക്കാനും മുന്നോട്ട് പോകാനും ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ് സാധാരണക്കാരെപ്പോലെ മറ്റുള്ളവർക്കും ഗുണമുള്ളതും ആണ് ഇതുകിട്ടുന്നതല്ല പല നാൾക്കുമുമ്പ് സാധാരണക്കാരെ നോക്കുമ്പോൾ അങ്ങനെയൊരു തരം തരം

[illegible][illegible]

[illegible]

ആധുനികവൽക്കനത്തിലൂടെയും ധർമ്മപ്രിയതയും പരിപോഷിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഏതാനും പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഇറങ്ങിക്കയറി. 'പൊതുജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി' എന്ന പ്രസ്ഥാനകലത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ഇറങ്ങിക്കയറിയത്. പ്രസ്ഥാനകലയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായിത്തീർന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'പ്രസ്ഥാനകല' എന്ന പുസ്തകം വളരെ പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നു. സമ്പന്നരായവർക്കുവേണ്ടിയാണ് പ്രസ്ഥാനകലയെന്ന് അദ്ദേഹം വീട്ടിലിരുന്ന് എഴുതിയത്. സമ്പന്നരായവർക്കുവേണ്ടിയാണ് പ്രസ്ഥാനകലയെന്ന് അദ്ദേഹം വീട്ടിലിരുന്ന് എഴുതിയത്. സമ്പന്നരായവർക്കുവേണ്ടിയാണ് പ്രസ്ഥാനകലയെന്ന് അദ്ദേഹം വീട്ടിലിരുന്ന് എഴുതിയത്.

உதவித் துணைக் கல்.

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

സ്റ്റീഫിൻ കിസ്റ്റോഫർ അവിടെ ദോഷങ്ങൾ വലതും കാണാം. അപ്പോൾ നിന്ന് അദ്ദേഹം മുഖമനുഭവിക്കുന്നതായും കാണാം. എന്താൽ ആ വക ദോഷങ്ങൾ ബഹുജനഗണനയെയും, പരോപദ്രവകരമല്ലാത്ത സ്വഗുണകരമായും ഉദ്ദേശിച്ച് അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള വഴാനുമാർ ആകട്ടെയാണു കിട്ടാകയാണെന്നാൽ അർത്ഥശൂന്യത ഉത്തമ മാതൃകയെ ലോകിക ഭീഷണിയെ ലോകത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ച ഒരു വിശിഷ്ട പുരുഷനാണ്. മഹാമഹത്വ കഥ ഉന്മൂലനം മഹത്തമമായിരിക്കുന്നതു തന്നെ അർത്ഥശൂന്യതയാണിവിതവിചാരസംഭരം ലോകനും വാഞ്ചലി സ്വയംവരം, വാഞ്ചലപദം, ഇതു പ്രസ്ഥാനിയാണു, അർത്ഥശൂന്യതയാണു, സുഹൃദ്യംവരം, ദേവലോകപ്രവേശം, ഗോപാലനാമം, ഗോവർഗ്ഗം, മേഘമൃഗം, വൈകുണ്ഠം എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥശൂന്യതയാണു സംബന്ധിച്ച കഥകളെക്കൊണ്ടാണ് മഹാകാവ്യം പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് കഥാനായകനാണ് അർത്ഥശൂന്യത. മഹത്തമതയെക്കൊണ്ടും പ്രസിദ്ധിയും പ്രശസ്തിയും അർത്ഥശൂന്യതയും ഉള്ളതു തന്നെ.

படி எழுதி.

അർജ്ജുനൻ വേണി ഉഴിഞ്ഞുവിടുകയും അർജ്ജുനന്റെ വിഭി
ഷ്ടപ്രകാരം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്ത സാക്ഷാത്ത്വാഭാസം. ഏ
ന്നാൽ അദ്വൈത വാദപ്രസംഗങ്ങളെ പേരും കൂടിയാണ് അനുഭവിക്കു
ന്നത്. ഈ അദ്വൈത പേരും ഒരു പോലെ സ്റ്റേജിക്കയും, അദ്വൈത
തത്വവും സ്റ്റേജത്തെ തന്നിൽ കെട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
വാദപ്രസംഗങ്ങളെ പാതിപ്രകൃതിയായ അദ്വൈതതത്വം തന്നെ. യഥാർത്ഥ
തന്നെ പൂർണ്ണതത്വത്തോടെ അവർ ആനന്ദിക്കുന്നു; മീതെനി പ്രിയ
തത്വവെണ്ണുന്നതിലാണ് അവർ ആനന്ദിക്കുന്നു; അർജ്ജുനനെ പ്രേമാ
കലശമായി അവർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു; നുകരണപരമായോടെ അവർ
പരമശക്തിയായി അവർ പരിചരിക്കുന്നു. വാദപ്രസംഗങ്ങളെ ഈ സാക്ഷാ
ത്വം ആവിഷ്കരിക്കാൻ പ.ബുധനന്ദൻ ഈ അർജ്ജുനനെ

[illegible]

[illegible]

▲ 考例 ▲

[illegible]

[illegible]

യും, പ്രത്യേകിച്ച് ധൈര്യത്തെയും പറ്റി പുകഴ്ത്താൻ ഞാൻ ശക്തനല്ല. ഭാരതയുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് മക്കൾ സ്വതന്ത്രമായി ഭാര്യമാരെ നേരിട്ടു തുടങ്ങിയ കാലത്തിൽ, ധൃതരാഷ്ട്രനെയും വിദൂരനെയും പിന്തുടന്നു കൊണ്ട് കുന്തി വന്നതിലേക്ക് പോകുകയാണ് ചെയ്തത്. മക്കളോടൊന്നിച്ച് സുഖഭോഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടെന്ന ആഗ്രഹം കുന്തിക്കില്ലെന്നതിന് ഇതുതന്നെ മതിയല്ലോ തെളിവ്. കുന്തിയുടെ ജീവിതഗതി പോകുന്നതിലെ അർത്ഥഭാരമൊക്കെയും അനുഭവിക്കേണ്ടതാണെന്നതാണ്.

ഉ പ സ ങ്ഗ മ ട െ .

ഇങ്ങിനെ മഹാഭാരതത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെപ്പറ്റി നിരൂപണം ചെയ്ത തുടങ്ങിയാൽ ജീവിതത്തെ പറ്റും പലതും വെളിവാക്കി കാണാം. ഇനിയുള്ള ഭാരം വായനക്കാർക്കായി വിടുകയല്ലാതെ ഇനിയെങ്കിലും വിശദീകരിക്കുന്നതിനും ഇനിയുള്ള പാത്രങ്ങളെപ്പറ്റി നിരൂപിക്കുന്നതിനും ഏനിക്ക് ഇപ്പോൾ സൗകര്യമില്ല. വരികുട്ടിത്തരികു ഏതാ മാത്രമേ ഞാൻ ഇവിടെ ചെല്ലട്ടുള്ളൂ. ഈ വഴിയിൽ കൂടികടന്നു പോകുന്നവർ സുന്ദരങ്ങളായ കർമ്മകൾ പലതും കാണാൻ കൂടി അങ്ങിനെ അവർ സുഖജീവിതത്തെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും.

ശുഭം,

കിരോലൻ

ഗ്രന്ഥകർത്താ
കുന്നത്തു ജനാർദ്ദനമേനോൻ.

(വിലനാലന)

... .. “അഗതിയായ വാചകരീതിയാലും ഈ പുസ്തകം വര
യിക്കത്തക്കതായിരിക്കണം.”

————— “മലയാളി” പുസ്തകം ൧൪. ലക്കം ൭൫

“മലയാളമെഴുത്തുകാരന്മാർ ഇട്ടത്തിൽ കറകുപലമായി ഒരു ന
ല്ല പേരു സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള പാലക്കാട് കുന്നത്തു മിസ്റ്റർ ജനാർദ്ദന
മേനോൻ ഐഡിക്സ് തമ്പുരാൻമുഖത്തു കൊളുത്തുന്ന പരക്കേ സമ്മ
തമുള്ള ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങളും പ
സ്തകങ്ങളും കൊണ്ട് മിസ്റ്റർ മേനോന്റെ ഈ സ്ഥിതി വിസ്തൃതിയി
ച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. പുരാണത്തിലെ കഥാലോപാധ്യായനത്തെ ഏഴ
ത്ത് ഈ കഥാപരിഷ്കാരത്തിനനുസരിച്ച് തേച്ചു മിനുക്കി പുതിയ
അലങ്കാരങ്ങളും ചെയ്ത് ഒരു നോവലിന്റെ രീതിയിൽ എഴുതിട്ടുള്ള
ഈ പുസ്തകം സർവ്വഥാ വായിക്കത്തക്കതു തന്നെയാണു്

... .. മിസ്റ്റർ മേനോന്റെ ലളിതമായ മണിപ്ര
വാള ഭാഷയും ശുദ്ധം തന്നെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇദ്ദേഹങ്ങളായ
ശുദ്ധമായ എഴുത്തുകാരാണെന്നു്

————— “കേസരി” പുസ്തകം ൧- ലക്കം ൧൭.

“ഇത്
... .. അതിസമൃദ്ധമായ ഒരു ചെറിയകലയാള ഗ്രന്ഥമാണ്
അതാൻ അവർകളുടെ കഥാലോപാധ്യായ നിലാനാണെന്നു് ത
ല്ല അസ്പഷ്ടമായിട്ടും സമോപാധിയിട്ടും അസാധാരണമായ ലേ

കവരിചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു യേശുനാണ് കടന്നെത്തിച്ചും, വാശോനി
പ്പി തന്റെ അർത്ഥരഹിതവും സത്യമായ പ്രിയതമയിലും അഗാധ
മായ പ്രേമവും, ഉള്ളിലെ സങ്കടങ്ങൾ പുറത്തു കാട്ടാൻ കരിക്കലും
അനുവദിക്കാത്ത സ്വാഭാവികവുമുള്ള ഒരു മാനുഷനാണ്. പര
വ്രത്തിയെ വെണ്ണിക്കുന്നതിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് തന്റെ സമർത്ഥമായ വി
ചാരശീലവും, സ്വഭാവനീതിക്കണക്കെതിയും സ്പെഷ്യൽ ഉപയോ
ഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോലൻ, സഭാജനം, ക്രിസ്ത്യൻ ഈ മൂന്നുപ്രകാര
ങ്ങളെ സന്ദേശാഗ്രഹമായ സന്ദർഭം ഹാസ്യകാര്യം പുതിയ മി
ൽ വളരെ മനോഹരമാക്കി കൂടി വെണ്ണിച്ചു ചെലുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കാ
മ്പാർത്ത, നല്ലതും കഴക്കുള്ളതാണ് കഥാകൃത്തും രംഗീകാരി
കളാണ്. * * * * * കോലൻ ആ
കുപ്പാടുകൾ ഈ വേഷപ്പകർച്ച; ഒരു മിണ്ടും തോന്നും മാത്രം ധരി
ച്ചു നടന്നിരുന്ന ആൾ പൊട്ടുന്നത് കപ്പായവും തലകെട്ടുമായി വ
രുന്നതു കാണുമ്പോൾ തോന്നാമുള്ള ഒരു മനോഹരകാര്യം ചിലർ ഉ
ണ്ടാകുമെന്നും. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള ഒരു മാനം സകാലത്തു
കാണുന്നില്ലെന്നും, തന്മാത്രയായ ആ വിഷയം ശരിക്കും അ
ർത്ഥം യഥാർത്ഥം ഗൗരവം ജനങ്ങൾക്ക് തോന്നിത്തുടങ്ങുകയും
ചെയ്യും. ഈ കാണുകമാപ്പുതയ്ക്കുമായി ജീവിക്കുന്നത് ഈ മനോഹ
രമായ ഒരു യേശുനായും, അതുപോലെ കലാശ്ലൈൽ മഹാജനങ്ങൾ
ക്ക് യഥാർത്ഥം തന്നെ ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് മിസ്റ്റർ മേനോണി
നുതന്നെ ഏതെങ്കിലും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. * * *

—“വിവേകോദയം” പുസ്തകം മല. നമ്പർ ൪.

* * *

കെ. ന. പ്രവണ്ണം.

(കെ. എസ്. കണ്ണമ്പിള്ളി കെട്ടിപ്പറയുന്നു)

കഥാപാത്രത്തിലൊന്നിന്റെ പ്രായം പൂർണ്ണസമ്പന്നതയ്ക്കു നശി
ക്കും അതുവെക്കും നവീനമുദ്രയ്ക്കും അതുവെക്കും ചെയ്യുന്ന
ത് കരിക്കലും ഒരു പുതുമയായി കരുതേണ്ടതല്ല. പ്രാചീനകാലങ്ങ
ലുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളുടെ നടവഴികളും മറ്റും സ്പെഷ്യൽ പരിശോ

ധിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ അവർ ആധുനികകാലങ്ങളുമായി എത്രത്തോളം പേർപ്പിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു എന്നു വെളിപ്പെടുന്നതാണ്. ഈ മായണത്തിലെ ഒരു ഹന്ദമാനോ, മതത്തിലെ ഒരു അഭിമതപ്രയോഗകാലം ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ അവർ ചെയ്യുന്ന സംഭാവണകീതി മുതൽ സർവ്വകാര്യങ്ങളും അഭിനവകാലത്തെ അനുസരിച്ചു മാത്രമേ സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ.

എത്രയോ നൂറാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് ഒരു കരലത്തു കഴിഞ്ഞതായി കരുതപ്പെടുന്ന ഒരു കഥയെ, അതിൽ അന്തർവിച്ചു കിടക്കുന്ന സാമോദ്രേയങ്ങളെയും, തത്വമർത്ഥങ്ങളെയും വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്താതെ, നവീനലോകഗതികൾക്കനുസരണമായി എഴുതിത്തീർക്കുന്നുള്ള ദർശനപരിശ്രമത്തിൽ, ചമകാലത്തെയും ഇപ്പോഴത്തെയും പരസ്പരം ചാരങ്ങൾ ധാരാളത്തിലധികം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതും, അവ തമ്മിലുള്ള സമാസമ്യത്തിലധികമാടുത്തുള്ളതോളം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ടതും എത്രയോ ആവശ്യമാണ്. പൊരാണികകാലചരിത്രം, മതത്തെ സംബന്ധിച്ച്, വളരെ വിശദമായും വിസ്തൃതമായും നമുക്കിരിയ്ക്കും കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്തതാൽ ആ കാലങ്ങളിലെ കഥാപുരുഷന്മാരുടെ വിവിധചരിത്രങ്ങളെ ശുദ്ധരസമായിനാം അറിയുന്നതിന് ഏറ്റവും മാനേതിൽ കൂടി, മിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന നാനാ ലക്ഷ്യമകളും മറ്റും വായിച്ചു ഗ്രഹിച്ചു ആകപ്പാടെ ഒരു സംഭവിക്കത്തക്കതാനം വമ്പാരിപ്പാൻ ആർക്കും പരിശ്രമത്താൽ സാധിക്കുന്നതായിരിക്കും.

പൊരാണിക ചാത്രമായ കോലാലൻ എങ്ങനെ ജീവിച്ചുവെന്നു എന്നും, ആരെ എല്ലാം ആത്മപൂർവ്വം സ്നേഹിച്ചുവെന്നും, എങ്ങനെ ജനസമുദായത്തിൽ പെരുമാറി എന്നും മറ്റും ഇക്കാലത്തു യുക്തിയുക്തം ഉൽഘോഷിക്കുന്നവർ ഏതായെന്നു നോക്കുന്നതില്ല. എന്നാൽ ഓരോരീ കന്നത്ത് അന്തർദ്ദനങ്ങളോട് അവർകൾ അന്തർമനസാഗ്രികങ്ങളായ വ്യക്തിശുദ്ധതയെയും ബുദ്ധിപരിപാകതയെയും ആലോചനാശക്തിയെയും അവലംബിച്ച് ഇപ്പോൾ ഈ ലോകരംഗത്തിൽ കേട്ടി പ്രവേശിപ്പിച്ച കോലാലന് ആത്മലക്ഷ്യം സൂക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞ മാത്രയിൽ എവനും സ്വാഭാവിചരിത്രങ്ങൾ അന്യായസേവ ധാരണയിൽ വരുന്നതാണെന്നു ചാത്തേ തീരൂ.

മൗര്യയുഗത്തിൽ കാണുന്ന “കപിനാഭ മേരിപ്രസ്താൽ മുച്ചുടം ഗുഹിക്കപ്പെട്ട ജീവിതത്തിൽ കടങ്ങിയിരിക്കുന്ന” കോലാലൻ പാപ്പിടം ആകാണു് ഇക്കാലത്തെ സുഖസാധാരണങ്ങളായ മരക

അടിച്ചുകൊള്ളു പരിചയപ്പെടുത്താത്തത്? “വൺ വീത്തു തള്ളിയും, റെഞ്ച് കൂത്തും, ഏല്പുകയുടേയും ഒന്നൊന്നായി വെറുക്കി എടുക്കും എന്നുവണ്ണം വെളിച്ചപ്പെട്ടു . . . നാറിക്കീറിപ്പിറഞ്ഞ ഇണിക്കുണന്നു ഞങ്ങളിൽ കെട്ടിപ്പൊരിഞ്ഞു.” നാം കണ്ടുവരുന്ന ദാരിദ്ര്യസന്ധാരങ്ങൾ തന്നെയാണു് കഷ്ടചലന്റെ പീടികയും ഉള്ളത്.

ഏകിലും ആത്മികമായി കഷ്ടചലനുള്ള വിവിധമാഹാത്മ്യങ്ങളെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് വ്യക്തമായി ഈ ദാരിദ്ര്യകോപ്പിനിടയിൽ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സരീരികോമാലിതയായ സഭോജിനിയുടെ അറ്റയറ്റത്തു് മരിച്ചും മരണപര്യവസാനമായ ശ്രീകൃഷ്ണഗോപാന്റെ ആദരവും, തപിണീഭാഷാമൃതങ്ങളെ ശുശ്രൂഷയും, എന്നു വേണ്ട ഏല്പും വെട്ടുത്തും പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിൽ നിർദ്ദോഷസ്ഥിതിയിൽ പ്രതിബാദിച്ചിട്ടുള്ളവിനു പുറകെ അവയെല്ലാം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഒരു നവീനതയും ലാളിത്യവും കൊടുത്ത് മിനുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ സംഭാവണത്തിൽ ഈശ്വരതത്വത്തെക്കാൾ അധികം വായനക്കാരെ ആകർഷിക്കുന്നത് അവിടുത്തെ നേരംപോക്കും മിത്ര വാത്സല്യവും ആണു്. ഈ ഉപായവിദ്യമിസ്റ്റർ തേനവർ സ്വീകരിച്ചത്, കാലത്തിനു് യോജ്യത വരുത്തുവാൻ വേണ്ടിയായിരിക്കണം.

കാമദാനത്തിന്നു ശേഷം യഥാർത്ഥനിഷ്ഠയുള്ളതായ കഷ്ടചലനക്കാരായിരും വകാഫൻ മഠപ്പട്ടിയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ വിദ്യാഭ്യാസധിപ്പാർട്ടുക്കളിൽ നിശ്ചയിച്ചതു് മിസ്റ്റർ ജനാർദ്ദനമനോഹരന്റെ വെറും വിദ്യയായിപ്പോയിരിക്കുന്നു! ഏകിലും മഹാനഭാവനായ ആ ബ്രാഹ്മണനെ മരണാത വകുപ്പിലും തട്ടിവിടുവാൻ മിസ്റ്റർ മേനോന്റെ വൈകല്യം സമ്മതിക്കാത്തതാണു് ആശ്ചര്യജനകം തന്നെ.

കഷ്ടചലന്റെ ഗദ്യശീതി വാക്യതരണത്തിൽ, ആകുലാഭം പ്രേരണയായും, സുഗമമായും ചിലങ്കം മേലിരുത്തായും ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. അവിടവിടെയായി ഭട്ടിച്ചു കിടക്കുന്ന ചില ദേശ്യവർത്തരും, പക്ഷേ, മനോഹര തള്ളി തിരിയുന്ന സുലളിതപദങ്ങളെ അതിക്രമികയില്ലായിരിക്കാം.

ഇപ്രകാരം ഇതിയും പ്രാചീനകഥാനായകന്മാരുടെ വേഷം വിധം ചെയ്തിയും കത്തി, കച്ചയും ഉടുപ്പിച്ചു് ഏതർകാലംഗത്തിൽ പുറപ്പെട്ടുവിടേണമെന്നു ഉദ്ദേശ്യവും ഉത്സാഹവും സന്ധ്യവണ്ണിതനായ മിസ്റ്റർ ജനാർദ്ദനമനോഹരൻ ഈശ്വരൻ കൊടുക്കുമാറുവെട്ടു.

—“കേരളചരിത്രം” പുസ്തകം നമ്പർ ൧.

